

mit Standpunkt til den almindelige kommunale Valgret. Min Kærlighed dertil er ikke af ny Dato, jeg har ladet mig vælge paa det Program fra 1870, der lød paa den udvidede kommunale Valgret. Saa længe jeg har haft den Ære at have Sæde i dette Ting — og det er en Aarrække, der er ikke saa lidt længere end den, i hvilken det ærede Medlem endnu har sidet her — har jeg, hver Gang det Spørgsmaal har været oppe, dels talt for det og dels stemt for det, derom kan det ærede Medlem ikke være i Tvivl.

Men for Resten interesserede det mig at høre det ærede Medlems Foredrag i øvrigt. Han har forsikret os om, at der er ingen Fare ved at stemme for disse Forslag, det er ikke et „Ultimatum“, sagde det ærede Medlem, og det glæder mig for saa vidt, at han ikke tillægger disse Ændringsforslag den Betydning, at Forslaget i og for sig skal staa og falde med Vedtagelsen af dem, det var jeg nemlig bange for. Vi kunne nu høre, at det ærede Medlem ikke tager Sagen mere alvorligt, maa jeg næsten sige. . . . (*Anders Nielsen*: Alvorligt?) Ja, hvad skal jeg kalde det, mere varmt, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem altid taler alvorligt. Herefter vil jeg sige, at jeg snarere maa betragte Spørgsmaalet om Tjenestefolks Valgret som et Slags Paradenummer. Det er muligt, at det ærede Medlem har følt Trang til at vise, at man lige overfor Socialdemokraterne ikke lader sig lumpe, at man godt kan stille saadanne Ændringsforslag op, om hvilke man allerede paa første Haand udtaler, at alt kan blive godt endnu, thi hvis der ikke er Udsigt til at gennemføre Ændringerne, saa stemmer man lige godt for selve Sagen. Det glæder mig, mit Standpunkt er nemlig det, at jeg ikke vil lægge Sten i Vejen for den hele Sag, som har haft min varme Sympati i saa mange Aar, og jeg finder det derfor ikke værd at opstille Ændringer, om hvi man siger, at det er Ændringer, man senere kan frafalde, naar Sagen endelig foreligger. (Afbrydelse af *Moestrup*.) Det kan være, at ærede Medlemmer mene, at det er rart at have noget at slaa af paa, naar Sagen maaske kommer i Fællesudvalg. Jeg kender ikke Motiverne for de Herrer, men efter at jeg har hørt Formanden for Reformpartiet udtale sig herom, er der ikke stor Fare ved, at disse Ændringsforslag vedtages i Dag. Nu hører jeg, at det ikke er Meningen, at de skulle bidrage til at forhindre Sagens Gen-

nemførelse, hvad jeg var bange for, da jeg hørte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne.

Anders Nielsen: Jeg skal gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at jeg har vel lagt Mærke til, at han tidligere har ytret Kærlighed til den kommunale Valgret, men han har ikke før gjort det saa varmt som i Dag, og Anledningen til, at han har taget saa varmt til Orde, er vore Ændringsforslag, og jeg sætter netop Pris paa et varmt Ord til Støtte for Regeringsforslaget. Derfor siger jeg, at den Omstændighed, at vore Ændringsforslag have fremkaldt det, betragter jeg allerede som en Vinding. Men naar det ærede Medlem af min Ytring om, at disse Ændringsforslag ikke ere et Ultimatum, at Sagen ikke skal staa og falde med dem, ganske let slutter, at saa er det hele til ingen Verdens Ting, et Paradenummer, der ikke er alvorligt ment, saa synes jeg rigtignok, at det er en noget dristig Slutning. Har det ærede Medlem da ingen Sinde været med til at stille et nyt Forslag op og til om muligt at søge at gennemføre det? Men naar man ikke kan det, nuvel saa resignerer man, og der er ikke noget galt ved at sige det paa Forhaand. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at vi ønske vore Forslag gennemførte og ville gøre, hvad vi kunne, for at faa dem gennemførte, men vi lade ikke Hovedforslaget falde af den Grund. Men for øvrigt har den ærede Ordfører jo sagt ganske det samme som jeg, og jeg sagde udtrykkelig, at jeg blot vilde understrege, hvad den ærede Ordfører allerede havde sagt paa vore Vegne. Jeg nedlægger derfor en bestemt Indsigelse imod, at vore Forslag ikke skulde være alvorligt mente eller være et Paradenummer. Hvorfor skulde vi stille det op som et Paradenummer? For ikke at lade os lumpe af Socialdemokraterne? Saa venlig er det ærede Medlem, saa kærlig er han lige over for os, naar han kan faa Lejlighed til at smække til os. Hans gamle Uvillie lige over for Venstrereformpartiet er ikke længere borte, end at naar han kan knipse os lidt under Næsen, saa gør han det. Men vi behøve ingen Paradenumre i Forhold til Socialdemokraterne, ikke i mindste Maade, thi Socialdemokraterne have ved 1ste Behandling erklæret, at de ville stemme for det foreliggende Forslag, naar de ikke kunne faa det anderledes.